

sternes Udtalelser har villet fyldestgøre. Jeg tror, der bør gaa nogen Overvejelse forud, før vi kunne komme denne Trang i Møde, og at det da maa ske paa en anden Vis end efter det foreliggende Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det er ikke min Erfaring, at Testamentsformerne ere ukendte for de bredere Lag af Befolkningen. Jeg har i den største Part af mit Liv netop levet mellem disse Lag og har gjort den Erfaring, at de testamentariske Former ere meget vel kendte af dem. Jeg er mange Gange bleven kaldt til syge eller gamle Mennesker og har faaet Anmodning om at skrive deres sidste Villie op, hvad jeg saa har gjort. De ved meget godt, hvorledes det forholder sig i saa Henseende, og at de, hvis de ikke ville tage ind til Jurisdiktionsstedet til Notarius publicus, kunne nøjes med to Vidner. De ved ogsaa, at disse senere kunne forlanges afhørte. De kende meget godt de testamentariske Former, og det er ogsaa min Overbevisning, at de ogsaa ville forstaa at benytte dem ved denne Lejlighed. Desuden antager jeg, at der ikke vil blive meget Brug derfor. Derimod kan det ærede Medlem sætte sin Tro. Hvis Loven bliver vedtagen, kunne vi jo saa se, hvorledes den virker. Jeg tror nu, at naar man indrømmer Folk Frihed, ville mange ræsonnere saaledes, at saa er det ikke saa interessant, som da det var forbudt.

H. N. Hansen: Ja, den højtærede Ministers Erfaringer paa dette Omraade ere jo netop gjorte under andre Forhold end mine. Min Erfaring er netop gjort paa de Steder, hvor denne Lov især skal anvendes, nemlig i Kjøbenhavn og i de større Byer. Derfor sætter jeg den noget over hans paa dette Omraade.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Goos: Efter den stedfundne Forhandling finder jeg det naturligt, at dette Lovforslag overvejes i et Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa det henvist til Behandling i det Udvalg, som er nedsat angaaende Forslag til Lov om Menighedsraad.

Fr. Petersen: Naar jeg ikke modsætter mig Udvalgs Nedsættelse, er det i Haabet om, at Udvalget fremmer Arbejdet meget hurtigt, saa at Lovforslaget kan blive færdigt i de første Dage.

S. Jensen: Jeg havde rigtignok tænkt, at der slet ingen Grund var til at henvise dette lille Lovforslag til et Udvalg, saa meget mindre som det netop er en Lejlighedslov, der ikke forventes at skulle gælde i længere Tid, men i det Haab, som det ærede Medlem, der nys satte sig, ogsaa udtalte, at Lovforslaget kan føres igennem i indeværende Samling, skal heller ikke jeg modsætte mig Udvalgs Nedsættelse.

Uden yderligere Forhandling og uden Afstemning

vedtoges det af Goos stillede Forslag om Sagens Henvisning til det nævnte Udvalg.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Beslutning om Rigsdagens Samtykke til Konvention med de amerikanske forenede Stater angaaende Afstaaelse af de dansk-vestindiske Øer.

(Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1925 ff.).

Formanden: Naar Sagen er opført paa Dagsordenen som eventuel, er Grunden den, at jeg ikke var sikker paa, om Udvalgets Erklæring vilde foreligge i betimelig Tid. Nu foreligger den imidlertid, og der er for saa vidt ikke noget til Hinder for, at Sagen foretages.

Udvalgets Indstillinger sattes under Forhandling.

Ordføreren (Koch): Det Forslag til Beslutning, som foreligger fra Folketingets Side, vil være det høje Ting bekendt. Det lyder saaledes:

„Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den med de amerikanske Forenede Stater under 24de Januar 1902 i Washington afsluttede Konvention angaaende Afstaaelsen til de nævnte Stater af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix i Vestindien paa Betingelse af, at Øernes Befolkning ved en af den danske Regering anordnet almindelig Afstemning (jfr. Afstemningen i 1867)